

ATT VARA – ELLER INTE VARA EN BESSERWISSER

En Besserwisser kan enligt ett uppslagsverk beskrivas såhär: *En person som upplevs anse sig veta bättre än andra, en besserwisser tenderar att ofta och gärna upplysa världen om sina (eventuella) kunskaper.*

Jag har funderat en del på själva konsekvenserna av att vara en sån person. Så här ser jag på det:

En som redan vet och kan allt lyssnar inte på vad andra har att säga. I alla fall inte aktivt och intresserat. De kan slölyssna för att invänta nästa möjlighet att bryta in med sina egna

synpunkter eller börja prata om nåt som intresserar dem mer.

Genom att inte lyssna på ett öppet och engagerat sätt så missas mycket av vad andra har att bidra med. De lär sig inget nytt om de inte ger sig själva någon möjlighet till korrigerings.

Om de inte har viljan att lyssna så har de heller ingen möjlighet att mogna och växa.

De kan bli patetiska i andras ögon om de inte är uppdaterade med sina kunskaper. De avslöjas lätt av dem som har fakta i ämnet.

En besserwisser blir lätt impopulär eftersom omgivningen ofta tröttnar på någon som vill sätta sig över och mästra dem.

Det är svårt att ha en ömsesidig relation med någon som inte kan lyssna förbehållslöst, i respekt för den andres känslor och erfarenheter.

Det finns en man i vår bygd som jag haft svårt för och en gång när var på samma fest fick jag verkligen bita ihop för att inte be honom hålla truten. Han var berusad och överröstade de flesta med vad han ville ha sagt och gjorde sig lustig över "frikyrkofolk" och deras "pris ske gud" och höjde glaset med ett "Halleluja".

Jag hade stört mig på honom under en längre tid men nu tyckte jag att han gick för långt! Jag mötte honom när vi var på väg därifrån och frågade varför han använde såna där uttryck i det här sammanhanget. Han svarade att han såg det som en kul grej. Som sin "gimmick".

När jag och maken efteråt satt oss i bilen fnös jag irriterat:

- Vadå gimmick! Har inte du svårt för den där karln?
- Nää, det tycker jag inte, svarade han.

Å så tänkte jag för mig själv att man ska älska sin nästa .., "Jamen", försvarade jag mig tyst, "jag skulle inte älska mig själv heller, om jag var en sån där egotrippad typ ..!"

Idag har jag inga som helst problem med den här mannen. Varför?

Jo, därför att jag ändrade min attityd och mitt beteende gentemot honom! Dessutom insåg jag att om jag är på fest där det förekommer alkohol så kan jag antingen ha overseende eller hålla mig därifrån!

Jesus satt på fester som inte alltid var några helnyktra tillställningar. Men han läste aldrig lusen av några andra än fariséerna och de skriftlärde!. Han satte avtryck utifrån de situationer som uppstod. Han slog inte in några stängda dörren men han tog tillfället i akt om en dörr öppnade sig. Och han satt förmodligen inte och var irriterad! Att ha honom som föredöme är ingen dålig idé!

Det är inte bara Besserwissrar som kan vara knepiga att ha att göra med.

Jag har träffat på kristna som varit mer drivna än ledda! De har känt att de **måste** stå upp och tala "från Gud" i tid och otid. Det är som om någon stod bakom ryggen på dem och piskade dem framåt. Gud gör inte så! Gud leder! Han vill låta oss gå i förutbestämda gärningar. Han vill gå före och visa vägen och Han vill att vi ska tala rätt ord i rätt tid. Gud har full respekt för människors val och integritet – även om valen i sig själva är dåliga.

Och förresten ...?! vem har sagt att vi bara ska bygga relationer med dem som går till samma kyrka...?

Kristna kan förmodligen också uppfattas som besserwissrar med sina övertygelser om "vad som står skrivet". Vi kan säkert reta upp många som vill konstruera sina egna sanningar och Gudsbilder.

Men även om man har en fast och tydlig uppfattning i olika gudsrelaterade frågor så går det att ha en varm och ödmjuk framtoning. Vi behöver inte slå folk i huvudet med våra bibelord men finnas där när de uppriktigt vill veta. Vi kan på ett sansat sätt förklara vad vi står för, samtidigt som vi respekterar att andra tycker annorlunda.

Vi ska vara varsamma med varandra även om vår tro ser annorlunda ut – två personer kan vara lika övertygade om att de har rätt bild av Jesus – och ändå hålla sams. Den som har ett öppet och ödmjukt sinnelag kan Gud lätt korrigera om man är ute på villospår. Det kan faktiskt vara så att båda har lika rätt – eller lika fel!